

Andra söndagen i Treenighetstid

Gud eller världen - Den rike mannen och Lazarus' söndag

1 Mos. 15:1-6; 1 Joh. 4:16-21; Luk. 16:19-31; Ps. 13:6 - Ibid. v. 2-5

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

”Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde var dag i glädje och fest. Men vid hans port låg en fattig man som hette Lasarus, full av sår. Han längtade efter att få äta sig mätt på det som föll från den rike mannens bord. Ja, hundarna kom och slickade hans sår.”¹

Så inleddes söndagens Evangelietext. Tänk dig nu en potatis; en helt vanlig potatis med skal. Enligt nya riktlinjer från kommunen får hemtjänsten inte koka denna potatis hemma hos de erfarna man skall ge omsorg och omvårdnad. För kommunen beviljar inte längre den tid som går åt för att koka potatisen. Det är helt enkelt för dyrt. Våra erfarna beviljas enbart stöd som motsvarar skälig levnad. Ett mål mat, lagat hemma på den egna spisen är – alltså – inte att betrakta som skäligt.

Samtidigt beslutade samma kommun nu i veckan att anslå tiotals miljoner kronor; siffran sjuttiofem miljoner har nämnts som prislapp, för att bygga en ny arena så att spelarna i stadens ishockeylag kan ägna sig åt sitt intresse och möta likasinnade på högsta nivå. Vi får visserligen inte glömma alla dem som tycker om att titta på när leken i ringen pågår – men detta är alltså skäligt.

Detta handlar mer om att bygga monument över sig själv än att tjäna dem som bor i kommunen. Detta är den världsliga maktens prioriteringar och den kunde ha haft vilken partipolitisk färg som helst. Tankarna går osökt till det romerska imperiet och de gladiatorspel som under det första århundradet efter Kristi födelse av satirikern Juvenalis kallades ”bröd och skådespel åt folket”. Människorna fick underhållning och brödsmulor för att hålla sig lugna och inte ägna tid och kraft åt förändring.

Vi läser inledningen till Evangelietexten igen:

”Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde var dag i glädje och fest. Men vid hans port låg en fattig man som hette Lasarus, full av sår. Han längtade efter att få äta sig mätt på det som föll från den rike mannens bord. Ja, hundarna kom och slickade hans sår.”²

¹ Luk 16:19-21

Temat denna söndag är 'Gud eller världen' och på nytt pekas på det val vi människor står inför: att lyssna till Gud eller till världen. Lägg här märke till orden *lyssna till*; höra till, som också har betydelsen lyda.

Exemplet ovan om potatisen och hockeyarenan skulle kunna få en och annan att reagera på att Kyrkan inte skall ägna sig åt världslig politik; att det är två olika departement av vår verklighet. Somliga skulle till och med kunna hävda att vi som har valt att lyssna till Gud därmed har gjort ett val som diskvalificerar från inblandning i det världsliga. Men det är inte möjligt att göra den uppdelningen.

I predikan förra söndagen, Den Heliga Treenighetens söndag; i vilken det utfärdades lavinvarning, togs detta upp: "En av de laviner, som med modernismen fick förnyad kraft och som idag, i sekulariserings kölvatten, formligen rasar utför, är ödmjukhetens motsats, nämligen högmodet: att människan sätter sig över allt och alla, ja över Gud. Och skulle det trots allt finnas någon förståelse för Gud, så förstås denne i många fall som något ett "också"; ett tillägg och en konkurrent till den egna personens makt".

Nej, Gud är inget tillägg. Gud går inte att välja bort. Gud är ingen app vi kan slå på och av efter eget tycke. Det val vi har gjort utesluter inte världen. Tänk dig att allt; allt vad synligt och osynligt är – till och med potatisen – läggs i ett kuvert. Då är Gud kuvertet som innesluter allt. Då vi väljer att lyssna till Gud, väljer vi inte bort vårt ansvar för det som finns i vår närhet. Vi har bara valt att lyda Skaparen i stället för det skapade.

Uppdelningen mellan det Gudomliga; Guds skapelse och det vi idag kallar "det sekulära" är – också det – en relativt sen uppfinning. Det finns ingen faktiskt skiljelinje. Vad som finns är Gud och Guds skapelse.

"Du lät människor fara fram över vårt huvud, vi gick genom eld och vatten. Men du förde oss ut och gav oss överflöd."³

² Luk 16:19-21

³ Ps. 66:12